

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra MIN BRODERS LEVNET

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538047984.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Halvor Thyesens Kundskaber som Dyrelæge tør vel efter de tvende omtalte Kjendsgjæringer med Hoppen og Koen neppe bestrides. Hvad hans Legeme angik, da »førte han en overmaade god Person,« havde brede Skuldre og en betydelig Armkraft. Sin venstre Haand havde han brukket i sit attende Aar, da han stak de fem Fingre ned i fem Soldatergeværer og vilde paa engang løfte dem alle op i stiv Arm. Som Dreng havde han skudt Spurver med Flitsbue, nu skjod han Svaner med Riffel. Han vidste, at naar Svinet løb med en Halmvisk i Munden, for dermed at berede sig et Leie, da var det et sikkert Forvarsel paa Uveir; ingenlunde var han uvidende om, at naar Frørerne begynde at qvække om Foraaret, da er det Tid at saae Havre, men naar Slaaentornen springer ud, da skal Kornet i Jorden; heller ikke, kjære Læser, maa Du troe, at han ikke vidste, at Lærken skal tie saalænge efter Kyndelmisse, som den synger før, og at vi faae en streng Vinter, naar Rønnerne bærer overflødig Frugt. Godt vidste han Beskeed om, at naar Hunden æder Græs eller Ræven gjør stærkt eller Kragerne om Efteraaret flokke sig i store Forsamlinger paa Marken, da er det en Forbetydning paa ondt Veirligt. Prægtigt vidste han at fortælle, hvorledes tør Marts, vaad April og kold Mai skal fylde Husene med Sæd; klart vidste han at berette, at naar Engene røg og dampede, da »rørte Mosekjerlingen sin Aftengrød,« og da vilde den næste Dag blive heed. Endvidere var han kløgtig paa himmelske Affairer: stod Regnbuen ned i Sønder, da betyder det Regn; staaer den i Nord, da betyder det tørt Veir; endeligen har han ofte forsikkert mig, at jeg aldrig skulde see Kukkeren og Syvstjernen sammen*). Han hengav sig hjertensgjærne til Bugens Forlystelser, men desto sjeldnere til Læsning, undtagen Bogen angik Agerdyrkning, Jagt, Fuglefangst eller Uglspil og Holger Danske. Naar hans Aand tog sin høieste Flugt og han var allermeest romantisk stemt, da ønskede han sig tilbage ind i Riddertiden, han gottede sig ved Tanken om Tourneringer, hvor man med Sværdet hug en vældig Modstander midtover, og han vederqvægede sit Sind ved at tænke paa »Skalledrikning.« Han drak aldrig Brændeviin og følte sig smigret ved at jeg, den lærde Mand, heller ikke gjorde det. Han var særdeles voldsom i sine Bevægelser og skal endog, i Anledning af at hans Fader vilde afskedige en tækkelig Malkepige, have brugt Uqvemsord mod Paterfamilias; ogsaa vare næsten alle hans tolv Hunde Invalider, saaledes havde han i sine ustyrlige Øieblik revset dem: Snap halte de paa det ene Forbeen, Thor havde kun eet Øre, Spids havde en knækket Hale og Muphti var castreret. For Bøger og loerde Mænd havde han en betydelig Aversion, men han elskede Naturen, dog selv uden at ane denne sin Kjærlighed; først naar man gjorde ham opmærksom paa en eller anden Skjønhed, først da fattede og